

33 anys fent Pou

VA COM VA. PER LLUM DEGÀES

Il·lustració: Laura Estrada.

Aquest abril s'han complert 33 anys de l'aparició del primer número de la revista **El Pou de la gallina**, a la qual l'aleshores gerent del principal mitjà local de comunicació va augurar un futur ben escarransit. «Durarà fins al dia del judici final a la tarda», es veu que va dir, per no dir quatre dies. I, de moment, ja hem superat l'edat de Crist, que no és poca cosa tenint en compte l'esperança de vida de molts mitjans de comunicació independents. A la redacció del Pou s'hi ha format un planter de joves col·laboradors que amb el temps han esdevingut punters en l'àmbit de la política, el periodisme i la il·lustració. També n'han sortit parelles perdurables -els il·lustradors Isaac Bosch i Anabel Sardans-; personatges entranyables, com l'Oleguer Bisbal; querelles, com la interposada per Pont Aeri i amb sentència favorable per al Pou; nits i anuncis en blanc, i algun altre nyap de tant en tant. Tan miraculós com el salvament de la gallina del Pou, ha estat la publicació ininterrompuda de la revista, mes rere mes, des del blanc i negre de les primeres galerades fins al Pou digital, també en fase de desconfinament i expansió.